

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

lauantai 5.7.2025
lähetysseurat klo 15.30
Anssi Joutsenlahti

Lentävä lause: "Silloin sakotettiin, nyt on vapaus antaa" liittyy Kalajoen käreille vuonna 1839, kun herännäispapit keräsivät lähetystyölle varoja laatikoilla, joissa oli teksti: "Kukin sydämensä ehdon jälkeen, ei ylönmielten eikä vaatien, sillä iloista antajaa Jumala rakastaa." Sakotettujen joukossa oli myös Ukko-Paavo Paavo Ruotsalainen, joka syvästi on kokenut, mistä tämä antamisen mieli ja lähetysrakkaus kumpuaa: "Herra Jumala, minä olen syntinen. Sinä, Herra, kuulut olevan syntisten Vapahtaja ja Armahtaja. Voi, jos Sinä armossa katsoisit minun puoleeni ja tahtoisit auttaa minua elämän tielle. Älä heitä minua itsevaltaisesti vaeltamaan, niin kuin meidän turmeltu luontomme tahtoo. Minulla on lapsen oikeus sinun luonasi. Syntisenä minä tohdin uskossa omistaa Kristuksen auttajakseni."

Ja aivan samalla tavalla näiden Salon herättäjäjuhliemme tunnus meidän kaikkien rohkaisuksi on otettu Siionin virsistä, jonka koko rukouksen sisältävä säkeistö kuuluu: "Kuule, Jeesus, minua, MATKALAISTA TALUTA. Sido armon siteellä, rakkauden ikeellä."

Näin oppi-isämme Martti Lutherkin opettaa, miten Jeesus on ottanut meidän syntimme ja antaa meille vanhurskautensa ja tässä voimassa rakkauden voittaminen saamme kukin olla toteuttamassa Jeesuksen meille uskomaa hänen rakkautensa levittämisen sanomaa: "Menkää ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsiksi" ja "Menkää kaikkialle maailmaan ja julistakaa evankeliumi kaikille luoduille."

Lähetystehtävämme on siis Jeesuksen antama ja hän myös takaa työn menestyksen eli sadon. Joskus voi tuntua, että tehtävämme on liian suuri. Mutta meidän ei tarvitsekaan toimia omien kykyjemme varassa, vaan Jumala toimii lähettiläistensä kautta. Näin Jeesuksen lähettiläinä tärkein tehtävämme onkin antautua Jumalan käyttöön, toimia hänen äänenään, käsinään ja jalkoinaan maailmassa. Ja nimenomaan saamme voimaa ja rohkeutta siitä, että Vapahtajamme on luvannut olla kanssamme, seisoa vierellämme ja pitää kädestämme kiinni joka päivä maailman loppuun asti. Näin Hän toimii meidän kanssamme ja kauttamme, jotta Jumalan rakkauden tuoma rauha vallitsisi, sillä myös diakonia ja yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden puolesta vaikuttaminen on aina kuulunut lähetysten kuvaan.

Meillä jokaiselle on oma opetuslapsitiemme ja lähetyskäsky on saanut olla Taluttajani ansiosta matkassani mukana jo siitä lähtien, kun oma äitini toimi seurakunnan vapaaehtoisena lähetysseuraksi. Teologian opiskelijana sain kuulua Akateemisten vapaaehtoisten lähetysliittoon. Ties monen kerran olen taas näillä herättäjäjuhlilla tarjoamassa ostettaviksi Lähetyskenkiä Heränneen kansan lähetysrahaston kartuttamiseksi Herättäjä-Yhdistyksen kansainvälisen työn rahastossa. Ja eritoten kaksi iillä alkavaa lähetystä ovat olleet läheisiä, aiemmin sisarkirkkomme Inkerin työ ystävyysmatkojen kautta ja nykyisin v. 1908 perustetun maamme vanhimman Israel-yhdistyksen Israelin Ystävien hallituksen puheenjohtajana lähetystyötä edistämässä etenkin messiaanisten juutalaisten avustuksella. Ja kuitenkin saan todeta virsirunoilija Simo Korpelan sanojen pitävän paikkansa elämäni tarkastellessani: "Kun matkani muistoja mietiskelen, niin murhe mun mieleni täyttää,/ kun harva mun työni on sellainen, min tohtisin Herralle näyttää/ Ja ehkä on silmissä vanhurskaan sekin väärää, min oikeaks luulen,/ ja ehkä mä siitäkin tuomion saa, mitä ihmisten kiittävän kuulen."

Tänä vuonna kuollut paavi Franciscus oli ottanut nimensä Franciscus Assisilaisen, Köyhyyden ja nöyryyden apostolin, Jumalan kerjäläisen mukaan, joka toteutti Kristuksen seuraamista apostolisessa köyhyydessä,

rauhan ja rakkauden sanoman julistajana. Niinpä meillekin sopii mitä parhaiten Franciscus Assisilaisen rukous:

Vapahtaja, tee minusta rauhasi välikappale,
niin että sinne, missä on vihaa, toisin rakkauden,
missä loukkausta, toisin anteeksiannon,
missä epäsopua, toisin yksimielisyyden,
missä erehdystä, osoittaisin totuuden,
missä epäilystä, auttaisin uskoon,
missä epätoivoa, nostaisin luottamukseen,
missä pimeyttä, loisin sinun valoasi, missä surua, virittäisin ilon ja lohdutuksen.

Niin että, oi Mestari, en yrittäisi niin paljon
etsiä lohdutusta kuin lohduttaa muita,
hakea ymmärtämystä kuin ymmärtää toisia, pyytää rakkautta kuin rakastaa muita,
SILLÄ ANTAESSAAN SAA,
KADOTTAESSAAN LÖYTÄÄ, UNOHTAESSAAN SAA ANTEEKSI, KUOLLESSAAN NOUSEE IANKAIKKISEEN
ELÄMÄÄN.